

/ —Μιχαήλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ— —
/ —Μανώλης Μετρινὸς μάρτυρας— —
/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

63

Δάνειο ἐπὶ ὑποθήκη, μετατρεπόμενο σὲ πώληση.

φ. 40^Γ

/ Φ 37

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 29/
τὴν σήμερον ὁ μαστρο Γεώργ/ [γιος.....] δίνειν τοῦ καρακύρη τοῦ Νικολοῦ Σιν-
γάλα ρεάλια δέκα πέντε ἤτοιιν νούμερο 15/ [τὰ ὅποια ρεά]λια τοῦ τὰ δίνει εἰς διο-
ρία μῆνες ἕξε ἡγου 6/ ὅλο τὸν μπρῶτον ἐρχόμενον Γενάριο νὰ / [τοῦ τὰ] δώσῃν
πάλι εὐχαριστημένα καὶ διὰ σιγουριτὰ καὶ ὀμπλιγατζιὸν τῶν ἄνωθεν δέκα / πέντε
ρεαλίω τοῦ δίδειν ὁ αὐτὸς κυρ Νικολὸς τὸ σπίτιν ὅπου τοῦ ἔδωκεν ἡ μάνα του διὰ /
πουρκὶν καὶ τὴν κοπριά πού εἶναι ὀμπρὸς εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν ὅπου τὴν ἔχουν παντο-
τινὴν μὲ / τὸν Δημήτρη Πελεκάνον καὶ αὐτὴν πουρκὶ του τὸ ὅποιο σπίτιν καὶ κοπριά
τὴν πάρτη του ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῶν Ἐγγαρίω εἰς τὸ χωργιου-
δάκιν στὴν Ἐχαψὴν κολλη / ταρανικὸν εἰς τῆς ἀδελφῆς του τῆς Μαθιᾶς τοῦ Σιτίου
καὶ τῆς Τομαζίνας τοῦ Ξενάκη καὶ ἔ / χου πόρτα ἀνοιχτὴν ἀπὸ τὸν ὅξων σπίτιν
πού κρατεῖν ἡ μάνα του ἡγου ἀπὸ τὸ σπίτι πού λέμε / πὼς εἶναι κολληταρανικὸν τῆς
ἀδελφῆς του καὶ πάλιν μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν σπίτιν τὸ ὁ / σπίτιν καὶ κοπριά ὡς εἴ-
παμε τοῦ τὰ δίνειν νὰ τὰ κρατῇ ἕως τὶς ἄνωθεν ἕξε μῆνες / ὅπου νομενάρουμε
ἄνωθεν. Καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἤθελε τοῦ τὰ δώσῃν εἰς τοὺς προορισμένους ἕξε μῆ /
νες νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικοῦνται τὸ αὐτὸν σπίτιν καὶ κοπριά ἀπάνω εἰς τὸ μαστρο
Γεώργιο / τὸν ἄνωθεν τέλεια ξεπουλησιὰ καθὼς εἶναι ὅλες οἱ καλὲς πουλησιᾶς ὅλο-
νοῦ τοῦ κόσμου δί / νοντάς του ἐξουσία νὰ βουλώσῃν καὶ νὰ κτίσῃν καὶ τὴν μπόρτα
ὅπου εἶναι ἀνοιχτὴν ἀπὸ τὸ ἂ / μπροστινὸν σπίτιν τῆς μάνας του καὶ νὰ ἀνοίξῃν
ἄλλη πόρτα ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὴν ἄνωθεν κο / πριά νὰ βγαίνῃ στὴν Κουμούνα Στράτα.
Νὰ κάμῃ πᾶσαν του ἀνάπαψην καθὼς ἀγγίζουσιν τὰ / δικαιώματα τοῦ αὐτοῦ σπι-
τιοῦ καὶ κοπριάς μὲ πᾶσαν τὸς ποσσέσον καὶ ἀποκινεῖν νὰ μὴν ἔχῃν / κανέναν ἐμπό-
διο ἢ σκαντάλισην ἀλλὰ νὰ εἶναι κύριος νοικοκύρης καὶ ἐξουσιαστής εἰς τὸ / αὐτὸν
σπίτιν καὶ κοπριά ὡς πράματα ἐδικά του καὶ ἀγοράν του πουλήσῃν χαρίσειν ψυχικὸν /
τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Τὰ ὅποια ρεάλια τὰ ἔλαβεν ὁ αὐτὸς καρακύρης ὁ Νικολὸς

ἀπὸ τὰ / χέρια τοῦ μαστρο Γεώργιου ἐδῶ ἐνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα
καὶ εἰς τοὺς κά / τωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξε-
πληρωμένος εἰς τὸ αὐτὸν / σπίτιν καὶ κοπριά. "Αν ἴσως καὶ ἀπομείνου ἀπάνω του
καὶ ἀνίσως καὶ ἤθελε εὐρεθῇ κανεῖς νὰ / σκανταλίσην ἢ νὰ συνεχίσην τὸν αὐτὸν
μάστρο Γεώργιου εἰς τὸν αὐτὸν σπίτιν καὶ κοπριά ὁμπλ / γάρεται ὁ αὐτὸς καρακὺ-
ρης ὁ Νικολὸς καὶ τὰ καλὰ του νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς / πᾶσαν ἐναντίο
καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας γραφῆς βάζου καὶ
ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμα καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν
ἴσως καὶ ἤθε / λε τύχην κανεῖς ἀπὸ κολληταράνους νὰ σκανταλίσην ἢ νὰ γυρέψην
νὰ τὰ πάρην νὰ δώνην καὶ τίς ὅξο / δεσ ὅπου ἤθελε κάμει ὁ αὐτὸς μάστρο Γεώργιος
εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν καὶ κοπριά.—

/ —ὁ σακελλάριος Ναξίας Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάκης μάρτυρας ὡς ἄνωθι.

/ —Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας ὡς ἄνωθε— —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

64

Κουντουβερνία

φ. 40^v, 41^r

/ Φ 37

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου πρώτην
κατὰ τὸ παλαιὸν [.....] / ἐδῶ παρὸν τὰ κάτωθε γεγραμμένα μέρην ἡγουν ὁ πανευ-
λαβέστατος ἀφέντης πρὲ Δημ[ήτρης Βέγιας] / καὶ ὁ πατέρας του ὁ μισερ Ντομε-
νέος Βέγιας καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Ἀντρέας Ξενάκης [καὶ ποιοῦ] / σιν εἰσὲ
συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς καὶ δίδειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης πρὲ Δημήτρης τοῦ
εἰρη / μένου κύρ Ἀντρέα ἓνα κομμάτιν ἀμπέλιο μὲ ἐλιές καὶ συκιές μέσαν καὶ μὲ
τῇ ληνὸν του εὐρισκό / μενον εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῶν Ζιργίω σύνμπλιο τοῦ Γεωργάκη
Δέτζην καὶ Γεώργην Ξενάκη καὶ ἓνα / μὲ τὸν ἀνμπέλι ὅπου φυτεύειν τὴν σήμερον
ὁ αὐτὸς ἄνωθεν Ἀνδρέας ποὺ ἔχειν παντοτινὸν μὲ τὸν / ἄνωθεν μισερ Ντομένεγον
τὸ ὅποιο ἄνωθεν ἀμπέλιο του τὸ παντικιάζειν ὁ ἀφέντης πρὲ Δημή / τρης διὰ ρεά-
λια πέντε ἦτοιν νούμερο 5/ εἰς τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ εἰρημένουπραμάτου κα-
θὼς / ἐσιαστήκασιν ἀναμεταξύν τος τὰ ὅποια πέντε ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ ἐνὸς τε-
ταρτίου τοῦ αὐτοῦ / ἀμπελιοῦ καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμεταξύν τος καθομολογᾷ
ὁ εἰρημένος ἀφέντης πρὲ / Δημήτρης πὼς τὰ ἔλαβε εἰς τὰς χεῖρας του ἀπὸ τὸν ἄνω-